

Svätojánsky

CHLEBÍK

Ja som chlieb života; kto prichádza ku mne, nikdy nebude lačniť.

Ján 6,35

3/2017

Obsah

Kto sa vlastne topí.....	2
Reformácia dnes.....	3
Deti na farme.....	8
Zlatá konfirmácia.....	8
Škola sa skončila.....	9
Koncert spevokolov.....	9
KoLOS 2017.....	9
Po Lutherových stopách.....	10
Špinavé ruky.....	12
Dva sobáše.....	12
Čo je úlohou krstného rodiča?.....	13
Ako ma naučila stará mama modliť sa.....	15
Smutné stodesiate výročie.....	16
Slovíčko napovie.....	17
Epi-gramatika Tomáša Janovica.....	20
O včele a o mede.....	22
Svätojánska muška.....	23
Matrika od 13. 4. do 8. 9. 2017.....	26
Projekt Svetlo do tmy.....	27
Pri Jákovovej studni (J 4, 10).....	28

Časopis evanjelikov Cirk. zboru Ev. cirkvi a. v. na Slovensku L. Ján s filiálkami Beňadiková, Podtureň a Uh. Ves.

Časopis je nepredajný! Náklady na jeden výtlačok sú cca 1 €, preto sme vďační za každý milodar. Môžete tak urobiť na farskom úrade či v chráme.

Pre vnútromisijnú potrebu vydáva:

Ev. a. v. farský úrad, Starojánska 127,
032 03 Liptovský Ján

Telefón: 044/526 33 28, 0918 828 334

Email: lipt.jan@ecav.sk

Web: www.ecavliptovskyjan.sk

IBAN: SK87 0200 0000 0032 6551 4051

Redakčná rada: Peter Taját, Nad'a Kubányová, Ján Paciga, Anna Lubelanová, Jana Daňová, Jana Pivková

Foto: Juraj Janda, Peter Taját, web

Jazyková korektúra: Nad'a Kubányová

Technické spracovanie: Peter Taját

Ďakujeme za články, názory, námety. Redakčná rada si vyhradzuje právo na úpravu článkov.

Úvodník

Zopár sviatočných postrehov

V známej slovenskej kolede sa spieva: „Pastieri, pastieri, hore vstaňte, do Betlehema sa ponáhľajte.“ Pri týchto slovách som si uvedomil, že už pred dvetisíc rokmi boli ľudia uponáhľaní. Rozdiel je len v tom, za čím sa človek ženie. Dôvodom pre náhlenie sa môže byť totiž to, či stihneme zohnať všetky darčeky, zabezpečiť preplnené stoly a pripraviť všetky veci na sviatky. Ale môže byť aj druhý dôvod: ponáhľať sa, aby sme nezmeškali vidieť narodeného Spasiteľa.

Pred pár dňami som počul sťažovanie jedného dievčaťa: „Už zase budeme cez sviatky len (slušnejšie povedané) jesť...“ Z tohto povzdychu bolo cítiť nechut' z konzumného prežívania sviatkov, pocit prázdnoty, nedostatku hlbšieho zmyslu sviatkov.

Zase od istého muža som počul povzdych: „No, hádam len bude snehu na Vianoce. Aby sa nám rátali...“ Cítiť z neho presvedčenie, že správne prežitie Vianoc môže byť spojené len so snehom.

Čo na všetky tieto skúsenosti povedať? Cítiť z nich, že v stredobode sviatkov je množstvo jedla, darčiekov a snehu. Niet divu, že takéto vnímanie sviatkov vyvoláva u ľudí nechut' alebo radosť, ktorá je taká krehká, že prináša skôr rozčarovanie.

Navrhujem: poďme hľadať Ježi-

ša. Vezmime si príklad z pastierov, ktorí počuli radostnú zvesť o narodení Spasiteľa sveta a ponáhľali sa vidieť Ho. Pán Boh nám dáva toľko príležitostí, kde sa nám Božie slovo zvestuje a kde On k nám prichádza. V chráme, v spo-

čnenstve svojho ľudu, pri čítaní Božieho slova, pri modlitbe, pri speve duchovnej piesne. A možno sa pritom stane, že dostaneš ten najväčší dar Vianoc: že sa Pán Ježiš narodí v tvojom srdci

-pt-

Domáce služby Božie pri štedrovečernom stole 2017

(Pred večerou, pred preberaním darčiekov, pod vianočným stromčekom – vedie hlava rodiny)

Úvod

V mene Boha Otca, Syna i Ducha Svätého. Amen.

Milá moja rodinka, zasa prišli Vianoce. Tie sviatky, ktoré sa nazývajú sviatkami lásky a počas ktorých chce byť zrazu každý lepší a milší. Nech by sme však boli hocijako milí a láskaví, nikdy sa nevyrovnáme láske nášho dobrého nebeského Otca, ktorý nás nemiluje iba na Vianoce, ale po celý rok, a ktorý nám dáva ten najzväčšný dar – svojho Syna. Jeho láska nás sprevádzala v uplynulých mesiacoch, neopúšťala nás, keď sme mali ťažkosti, ba ani vtedy, keď sme na Pána Boha zabúdali a robili si po svojom. Pán Boh vo svojej láske zostáva verný a dnes, vo sviatočný vianočný večer, nám daruje nádej nového života, ktorý smieme získať skrze Jeho Syna. Je to ten najkrajší dar a ten najväčší dôvod na radosť. Preto s touto radosťou a vďačnosťou

vstúpme i do týchto Vianoc a zaspievajme spolu pieseň o radosti, ktorá neplynie z pozemských pôžitkov, ale z daru nášho láskavého nebeského Otca. Nech je Jeho meno oslávené počas týchto Vianoc i po celý rok.

Čas radosti, veselosti

1. Čas radosti, veselosti / nastal požehnaný, / keď Spasiteľ, Vykupiteľ / narodil sa z Panny; / v mestečku Betleme / v jasličkách na slame / leží malé Pacholiatko na zime, / leží malé Pacholiatko na zime.

2. Čo sme všetci ľudia hriešni / túžobne čakali, / to anjeli pre svet celý / mocne zvestovali; / a preto plesajme, / spolu sa radujme, / Pacholiatko – Nemluvniatko vítajme, / Pacholiatko – Nemluvniatko vítajme.

3. Spasiteľu, nebies Kráľu, / Pane náš Ježiši, / z čistej Panny narodený, / Poklad náš najdrahší, / Kriste náš, Pane náš, / skloň sa k nám ako Pán, / a z milosti do radosti uved' nás, / a z milosti do radosti uved' nás!

Evanjelium podľa Lukáša, 2. kapitola, verše 2 – 14

Tento prvý popis bol vtedy, keď sýrskym vladárom bol Kyrenios. Išli preto všetci, aby sa dali zapísať, každý do svojho mesta. Vybral sa teda aj Jozef z Galiley z mesta Nazareta do Judska do mesta Dávidovho, ktoré sa volá Betlehem, pretože bol z domu a z rodu Dávidovho, aby sa dal zapísať so svojou snúbenicou Máriou, ktorá bola v po žehnanom stave. Keď tam boli, naplnili sa dni, aby porodila. I porodila svojho prvorodeného syna, obvinula ho plienkami a uložila v jasliach, lebo v nocľahárni pre nich nebolo miesto. A boli v tom kraji pastieri, ktorí nocovali na poli a strážili si v noci stádo. A hľa, anjel Pánov postavil sa vedľa nich a sláva Pánova ich osvietila. I báli sa bážňou veľkou. Ale anjel im povedal: Nebojte sa, veď zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán. A toto vám bude znamením: nájdete nemluvniatko, obvinuté plienkami, ležať v jasliach. A hneď s anjelom sa zjavilo množstvo rytierstva nebeského, ktorí chválili Boha a volali: Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle!

Vyznanie viery

Aby sme si počuté Božie slovo aj srdcom privlastnili skrze vieru, vyznajme ju spoločne slovami Apoštolského vierovyznania:

Verím v Boha Otca všemohúce, Stvoriteľa neba i zeme.

Verím v Ježiša Krista, Syna Jeho jediného Pána nášho, ktorý sa počal z Ducha Svätého, narodil sa z Márie Panny, trpel pod Pontským Pilátom, ukrižovaný umrel a pochovaný bol; zostúpil do pekiel, v tretí deň vstal z mŕtvych, vstúpil na nebesá, sedí na pravici Boha Otca všemohúceho; odtiaľ príde súdiť živých i mŕtvych.

Verím v Ducha Svätého, svätú cirkev všeobecnú, spoločenstvo svätých, hriechov, odpustenie, tela z mŕtvych vzkriesenie a život večný. Amen.

Báseň

Deti môžu predniesť básničku alebo modlitbičku. Napr.:

Zima prišla, vietor duje,
vonku sniežik poletuje.
Cez oblok sa tlačí mráz,
Vianoce už sú tu zas.

Deti v očiach iskru majú,
svetielko ňou zažívajú.
Teplom svojho srdiečka
zohrejú aj Ježiška.

Sniežik ešte padá, padá.
Človek lásku stále hľadá.
Ježiško k nám príde včas,
daruje nám pokoj, lásku
uloženú v nás.

Modlitba

Skloňme sa a takto sa spolu pomodlime:

Láskavý náš nebeský Bože, vieme, že sme i počas uplynulého roka často na Teba zabúdali, konali podľa seba a žili po svojom. Neraz sme sa prehešili proti Tvojej svätej vôli, neraz sme zanedbali Tvoje prikázania. Právom by si nás mohol trestať, no Ty si nám zostal verný v láske, stále nás pozývajúc do svojho otcovského náručia a pripravujúc nám miesto vo svojom kráľovstve. Ďakujeme Ti za vzácny dar Tvojho Syna, ktorý nám otvára brány nebies. Ďakujeme Ti za dar spasenia, ktoré nám práve On, náš Spasiteľ, prináša. A ďakujeme za Tvoju lásku, ktorou nás tak veľmi miluješ a ktorú nám i dnes svojím darom dokazuješ. Amen.

Otče náš, ktorý si v nebesiach! Posväť sa meno Tvoje! Príd' kráľovstvo Tvoje! Buď vôľa Tvoja ako v nebi, tak i na zemi! Chlieb náš každodenný daj nám dnes a odpusť nám viny naše, ako aj my odpúšťame vinníkom svojim! I neuvod' nás do pokušenia, ale zbav nás zlého, lebo Tvoje kráľovstvo i moc i sláva naveky. Amen.

Sláva Bohu Otcu i Synu i Duchu Svätému, ako bola na počiatku i teraz i vždy i na veky vekov. Amen.

Tichá noc

1. Tichá noc, svätá noc. / Usnula zem celá, / dvaja bdejú v Betleheme, / v jasiach
Dieťa tam utešené / tíško, spokojne spí, / tíško spokojne spí.

2. Tichá nos, svätá noc. / Anjeli priniesli / najprv pastierom radostnú zvesť, / z nej
teší sa i dnes celý svet: / Prišiel Spasiteľ k vám, / Prišiel Spasiteľ k vám!

3. Tichá noc, svätá noc. / V Ježiši-Dieťati / Boh sa láskavo usmieva nám, / anjel
zvestuje: Buď pokoj vám! / Kristus je daný nám, / Kristus je daný nám.

Záverečné požehnanie

A teraz už milosť nášho Pána Ježiša Krista a láska Božia a účasťenstvo Ducha Svätého so všetkými nami. Amen.

(Ne)naplnené Vianoce

Kedysi dávno zaznelo z úst Izaiáša prorocké slovo: Ajhľa, panna počne, porodí syna a dá mu meno Immanuel. (Iz 7,14) Hospodin Pán dá znamenie všetkému ľudu. V ňom sa prejaví Božia milosť i Boží súd. Napriek porušenosti Pán Boh neskončuje so svojím ľuďom. Dá mu potomka. Jeho meno bude symbolom toho, čo ľud opustil – vernosť Bohu a spoločenstvo s Ním. Immanuel – Boh s nami! Pán Boh sám vytvorí nové spoločenstvo so svojím ľuďom.

Krátko na to zaznie ďalšie prorocké slovo: Lebo dieťa sa nám narodilo, syn nám je daný; na jeho pleciach spočinie kniežatstvo, jeho meno bude: Predivný radca, Mocný Boh, Otec večnosti, Knieža pokoja. (Iz 9,5) Narodilo sa dieťa, syn. Komu? Božiemu ľudu sa narodil budúci Kráľ. V ňom sa sklonil Boh sám k tomu svetu.

Nezostane navždy dieťaťom. Bude vládcom. Aj titul bude mať, a nie jeden. Jeho vláda bude taká netypická. Už v tom označení dieťa, ako keby bolo naznačené, že nebude vládnuť násilím, ale láskou.

Ak bude Predivný radca, bude ukazovať k Božím divom konaným pre ľud.

Ak bude Mocný Boh, bude obdarený Božou mocou a múdrosťou, svojmu ľudu bude oporou, poponáhľa sa k nemu v núdzi a nebezpečenstve a bude ho učiť ceste spasenia. Premôže všetkých protivníkov, zvíťazí nad hriechom a smrťou. Dokonale ochráni a vyslobodí svoj ľud.

Ak bude Otec večnosti, jeho otcovský vzťah k ľudu bude nemenný, plný starostlivosti a prevedie ho od časnosti k večnosti.

Ak bude Knieža pokoja, svojou vládou prinesie pokoj. Nie pokoj zbraní ako opak vojny, ale prinesie všetko čo patrí k pravej spokojnosti a blaženosti, v poslušnosti Bohu a v spoločenstve medzi ľuďmi. Pán Boh skrže svojho Syna bude pri diele.

Všetko je akoby na spadnutie. Už len krátky čas a zaslúbené sa stane skutočnosťou, ba už je to tu, veď dieťa sa narodilo. Lenže čas, ktorý ubehol od prorockých slov po ich uskutočnenie bol približne sedem storočí. Koľko generácií sa narodilo a pomrelo v tomto časovom úseku? Pár generácií mohlo počuť prorocký hlas Izaiáša. Tie mohli toto proroctvo tlmočiť ďalším generáciám. Lenže čas ubiehal a nič sa nedialo. A pritom prorok ho tlmočí spôsobom, ako keby opisoval to, čo každú chvíľu príde, resp. už sa to stalo.

V čase, keď dieťa sa narodilo, ľudia mali svoje starosti. Rímsky cisár Augustus popisuje celý svet, teda vykonáva sčítanie obyvateľov svojej krajiny. Pastieri nocujú na poli a strážia si stádo. Keď sa o tom dozvie Herodes, predesí sa a s ním celý Jeruzalem. (Matúš 2, 3) A keď počuje, že to narodené dieťa je židovský kráľ, bude ho hľadať, aby ho zahubil.

Dieťa, poslušné svojím rodičom, rasť a mocnie, je plné múdrosti a milosť Božia spočíva na ňom. (Lukáš 2,40) Vedený Duchom Svätým odolá pokušeniam a začína konať a kázať: Pokánie čiňte, lebo sa priblížilo kráľovstvo nebeské. Ten, ktorý Mu pripravuje cestu v srdciach ľudí, Ján Krstiteľ, ešte pred Ním vystúpil s tou istou zvesťou. Vníname jeho horlivosť, nekompromis-

nosť, ale keď sa dostane do väzenia, poslať k Nemu svojich učeníkov s otázkou: Si Ty ten, čo má prísť, a či iného čakať? Ján Krstiteľ, ale aj všetci ostatní, musia pochopiť, že slová a skutky Dieťaťa – Ježiša sú neklamným svedectvom toho, že v ňom prišiel Mesiáš.

Kto prijme túto zvesť? Herodes, Pilát, farizeji, ale aj veľkňaz, zostali zatemnení na rozume. Oči sa otvorili pastierom, mudrcom, Simeonovi, prorokyni Anne, aj iným. Jeho matka Mária o tom všetkom premýšľala v srdci.

Ešte ani dnes nie všetci ľudia sa stožnia s posolstvom, že v Ježišovi prišiel Mesiáš. My o tom nepochybujeme. S radosťou to prijímame. Do akej miery sú však naše mysle a srdcia pripravené pre Mesiáša? Advent nás volá k príprave na Jeho príchod, aby Vianoce boli naplnené Jeho plnosťou. Čím by bol Advent, ak by sme prepočuli prorocký hlas Micheáša, Zachariáša, Malachiáša alebo Izaiáša? Čím by boli Vianoce, ak by sme nepočuli o veľkej radosť, ktorá je daná

všetkému: Narodil sa vám dnes v meste Dávidom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán? Prázdne Vianoce, bez pravej podstaty, už tu boli. Sviatky pokoja a mieru. Ľudia sa na niečo hrali, usmievali, obdarovávali a pritom, pravdepodobne, im bolo smutno. Tak môže byť aj dnes.

Čas Adventu i Vianoc je pre nás vzácnym darom. V adventnej tichosti a pokore túžime si zanôtiť: Hľa, už stojí pred dvermi; ó, srdce, počuj Jeho hlas; privítaj Pána Ježiša; otváram srdce oddané..., aby potom vytryskol z nás radostný chválospev a my budeme spievať plným hrdlom i srdcom: Radujte sa, ó, kresťania; čas radosti, veselosti nastal požehnaný; nám, nám, narodil sa!

Pán Boh nám dal v Dieťati – Ježišovi ten najvzácnejší dar. Neodmietajme Ho. Nech radosť z Jeho narodenia a daru spásy nás nanovo obohatí. Potom naše Vianoce nebudú nenaplnené, ale naplnené – Ním.

Vladimír Ferenčík
ev. a. v. farár, Liptovský Mikuláš

Sola scriptura

Prvotná otázka o Biblii

Keď otcovia reformácie svoje úsilie vyjadrili heslom *Sola scriptura*, snažili sa vystihnúť podstatu toho, čo je v našom živote skutočnou autoritou a čo je len ľudský prídavok, balast, ktorý ľahko môže zviest' na scestie. Preto bol pre nich dôležitý dôraz na to, že práve Biblia je jedinou autoritou v otázkach viery, nie cirkevný nános ľudskej tradície, ktorá v mnohom môže byť v rozpore s apoštolickou zvesťou. Keď však hovoríme, že Biblia je Božie slovo, často tým máme na mysli, že ide o neomylný referát z minulosti a nespochybniteľný mravný kódex.

Otázkou však zostáva, ako zmerať a posúdiť pravdivosť Biblie. Viera vo fundamentálnu pravdu meria jej pravdivosť historickou skutočnosťou predmetov či príbehov. No máme istotu, že sa takto neminieme s jej skutočným poslaním? Nie je týmto postojom vyjadrený len strach o vlastnú pravdu, či úzkosť, aby kresťanská zvesť nebola s jej obsahom zmarená? Pravdivosť Biblie neposúdime prehlásením za neomylnú autoritu, ale jej skutočným načúvaním. Preto

musíme rešpektovať jej vlastný nárok byť svedectvom o Bohu tých, ktorí sa s Ním stretli. Prvotná otázka o Biblii totiž neznie, čo je Biblia, ale kto je Boh. Čo vlastne o Ňom vieme, ako sa o Ňom niečo dozvieme? Pri poctivom zamyslení nemôžeme povedať ani či je ani či nie je. Nemôžeme vedieť aký je, ak sa s Ním osobne nestretne. Kto sa s Ním nestrelol, nemá o Ňom čo povedať. Tak ak na základe čítania Písem nedošlo k nášmu osloveniu Bohom, zostali sme na povrchu. Potom aj slová, z ktorých je Biblia poskladaná, sú možno pekné literárne útvary, ale nie sú pre nás Božím prehovorením.

Nie každý počuje, čo má

Ak Bibliu nazývame Božím slovom, snažíme sa vystihnúť skutočnosť, že nás skrze ňu Pán Boh volá na novú cestu života. Pod pojmom slovo Božie sa v Staršej zmluve označujú konkrétne Hospodinove výroky dosvedčené prorokmi. V Novej zmluve je tento výraz použitý aj pre označenie Písma vôbec. Biblická zvesť je však rozprávaná a zapísaná ľuďmi, ktorí sa s Bohom stretli v Jeho pôsobení či v Jeho oslovení. Pritom vydali o tomto stretnutí svoje vlastné svedectvo. Títo ľudia, svedkovia toho, že Boh ich oslovil, sa vyjadrujú pomocou rôznych literárnych prostriedkov a žánrov. Nemusia o tom napísať len historicky vernú správu v duchu pozitivistického myslenia. Každý z nich má svoj individuálny štýl, svojský sloh, špecifické výrazivo a k dispozícii má tiež ur-

čitú slovnú zásobu ovplyvnenú dobou, prostredím, zázemím či vzdelaním. Túto svoju individuálnu špecifickosť dáva každý svätopisec do služby, aby vyjadril svoju náboženskú skúsenosť. Títo svedkovia Božieho spásneho pôsobenia žili v rôznych dobách so svojším dobovo podmieneným myslením a svetovým názorom a navyše v rôznom kultúrnom prostredí. Preto aj ich reč musela byť zrozumiteľná práve v dobe vzniku písomného záznamu ich svedectva. S odstupom času však, čítaná v odlišnom kultúrnom prostredí, myslení a svetonázore, sa môže ich reč stať menej zrozumiteľná. Tak nie každý a vo všetkom, čo nám je v Biblii k čítaniu predložené, skutočne Božie slovo počuje. Preto je na mieste brať do úvahy aj tisícročnú skúsenosť starého Izraela a dvoj tisícročnú skúsenosť cirkvi, ktorá je základom pre našu vieru, že nám skrze ňu hovorí sám Boh. A svedectvo Písem hovorí o tom, že do nášho sveta vstupuje sám Boh, keď si vyvolil svoj ľud, ktorý si pripútal k sebe zmluvou. Navyše nad to zostupuje do našej biedy a aj keď zostáva zvrchovaným Bohom a predstavuje sa nám v Ježišovi Kristovi ako niekto blízky, kto zostúpil do nášho trápenia, hrobu i nášho pekla, aby nad tým všetkým zvíťazil.

K čítaniu nemôžeš byť sám

Dôležitý je preto sám Pán Boh, ktorý hovorí a koná v prospech svojho ľudu. Je to však ľud stojaci pod mocou Božieho konania, ktorý Boží vysloboditeľský čin rozpoznáva ako Božie prehovorenie a v tradícii o ňom vydáva svedectvo. Biblia nie je napísaná, aby nás informovala o minulých udalostiach, ale aby ovplyvňovala udalosti budúce, aby formovala srdcia tých, čo majú prísť. Takto

rôzne generácie jednej komunity zotrávajú v rovnakej kolektívnej skúsenosti. Preto popri individualite konkrétneho biblického svedka – svätopisca tu ešte dôležitú rolu hrá obecenstvo Božieho ľudu, ktorému je svedectvo adresované, a ktorý, súc svedectvom formovaný, toto svedectvo traduje a uchováva.

Tu je namieste tiež povedať, že Biblia nie je určená pre privátne čítanie. Samozrejme, že si ju môžeme čítať doma a zamýšľať sa nad ňou, ale súčasne je veľmi potrebné hovoriť o tom, čo som z nej vyčítal a čo ma z nej oslovilo, s bratmi a sestrami vo viere. Práve cez svedectvo dávnych svedkov o Božom spasiteľnom čine, ktoré je scenárom kultického diania v kostole, každá generácia prežíva Božiu spásu ako aktuálne prítomnú. V tom zmysle je Biblia knihou cirkvi. Preto je tu cirkev, aby písomné, to je znehybnené, zakonzervované záznamy opäť živo nahovorila. To však nejde mechanicky, recitáciou Písem z kazateľne. Živé slovo potrebuje živého svedka. Podľa toho možno poznať, či je cirkev živá: totiž, či slovom Božím žije, či ho len mechanicky recituje.

Za Bibliou nie je prázdno

Dôležité je najst' v starých biblických príbehoch pravdu o sebe. Veď Boh biblického svedectva nás oslovuje práve ako hlboká pravda o nás samých. V jej zvesti sa poznávame ako hriešnici, uvedomujeme si napätie medzi tým, čím sme, a do čoho sme pravdou o sebe volaní. Tou pravdou oslovení, stojíme pod jej prísnyim nárokom, ktorému nemožno uhnúť. Zároveň nás však poznaná Pravda aj zmocňuje k tomu, čo treba vykonať.

V biblickom svedectve nejde o po-

učenie o existencii nadsvetvskej bytosti, ktorá sedí na nebeskom tróne a disponuje výbavou vševedúcnosti a všemohúcnosti, ale o oslovenie osobnou a živou pravdou, ktorá sa zmocňuje ľudského života. O tomto Bohu je možno hovoriť primeraným spôsobom len v osobnom nasadení, pretože reč o Bohu zasahuje a zahrnuje toho, kto za ňu berie zodpovednosť. Hovoriaci sa musí za Božiu existenciu postaviť svojou vlastnou existenciou a tým sa sám stáva slovom. Vstupuje do slova, ktoré ho oslovilo a sám, súc oslovený, oslovuje. Živé oslovenie Božie sa nedá stotožniť so žiadnou literou, ani literou svätou.

Slovo Božie, ktoré je za literou, si literu používa ako prostriedok. Posvätnosť biblickej litery je daná jej poslaním zastaviť človeka na jeho bludnej ceste. Božie slovo je Božia reč a Božia reč je Boží čin v prospech človeka. Veríme, že ten, o kom svedčia svätopisci, je skutočný a živý Boh. Za Bibliou nie je prázdno, jej ručiteľom je sám Stvoriteľ. Biblia je teda ľudská evokácia zjavenia Božieho, ktorá vznikla pod tlakom Slova v prúdeňi Jeho Ducha. Ten Duch má však stále ochotu pôsobiť, aby poslucháča revoval od slov k Slovu.

Ján Šípka
ev. farár, Smrečany

Magdalénka otvorila svoje brány

Tešíme sa, že po rokoch snaženia a otvorení brán najskôr základnej školy a neskôr aj gymnázia sa v pamätný rok 500. výročia reformácie otvorili aj brány škôlky pre najmenších – Evanjelickej materskej školy v Liptovskom Mikuláši. Detský smiech, detská radosť patria do nášho spoločenstva, patria do každej rodiny i do našich kostolov. Je to znak Božieho požehnania pre život súčasný i budúci. Deti získajú priestor, kde sa budú môcť rozvíjať, kde budú môcť prežívať pocit uspokojenia z hier a učenia sa. Zo srdca im chceme priať každodenné potešenie. Na nás dospelých je, aby sme ich s Božím požehnaním čo najsvedomitejšie pripravili na cestu ich budúceho života. Toho času jedna trieda, pre ktorú sme nateraz prispôbili priestory v spomínanej časti školského klubu, by sa mala v januári, po ukončení kompletnej rekonštrukcii presťahovať tak povediac "do svojho". A my veríme, že od ďalšieho šk. roku 2018/2019 k nej pribudne aj trieda druhá.

Liptovsko-oravský seniorát v spolupráci s mestom Liptovský Mikuláš týmto spôsobom rozvíja ďalej areál bývalých kasární. V roku 2015 kúpil za symbolickú cenu pôvodne administratívnu budovu, ktorá v minulosti slúžila pre potreby strednej vojenskej školy. Po ukončení jej činnosti tak vznikol v celom areáli aj dostatočný priestor pre budovanie ev. a v. cirkevných škôl. Dnes sa tu nachádza Evanjelická spojená škola. Celý komplex sa nachádza v blízkosti centra mesta a je dostupný pre automobilovú dopravu. V blízkosti sa nachádza autobusová i železničná stanica. Naším zámerom je v zakúpenej jednopodlažnej budove, nazvanej Misijné centrum Dr. M. Luthe- ra, prioritne budovať materskú školu.

Časť budovy so samostatným vchodom sa nám ešte v roku 2015 podarilo úspešne opraviť v jej interiéri a dočasne tak mohla už od šk. roku 2015/2016 slúžiť ako školský klub detí pre evanjelickú základnú školu. Nachádzajú sa tu dve väčšie a dve menšie triedy. Nechý-

bajú šatne ani novovybudované sociálne zariadenia, ktoré sú zvlášť pre chlapcov a zvlášť pre dievčatá.

Druhá časť projektu, ktorá sa týka nášho projektu škôlky, bola dlhodobo nevyužívaná. Vzhľadom k zlému technickému stavu a nevhodnej dispozícii objektu tak bolo našim zámerom ponechať v tejto časti budovy len obvodové steny a nosné piliere. Po prístavbe nového vstupu so schodiskom a rampou pre bezbariérový prístup bude táto časť slúžiť pre dve triedy našej seniorátnej škôlky s kapacitou 40 detí. Každá trieda tu bude mať samostatné WC a umýva-reň, dennú miestnosť s priestorom pre podávanie jedla a priestor na spanie. Spoločné budú priestory šatne a záze-mia škôlky. Kuchynka ako výdajňa stravy bude v centre dispozície spoločná pre obidve triedy. Areál škôlky sa doplní o detské ihrisko a vďaka ďalšej už uskutočnenej symbolickej kúpe ostatných pozemkov v okolí objektu sa vytvoria aj nové spevnené plochy a to prístupové chodníky, samostatné parkovisko, ale

aj nový vstup pre peších z ulice, ktorá vedie k zástavke MHD. V budove sa nachádzajú aj priestranné priestory suterénu, kde sa do budúcnosti môže uvažovať s jej ďalším využitím pre naše misijné účely. V súčasnosti prebieha kompletná rekonštrukcia hlavnej stavebnej výroby, ktorá súvisí s vybudovaním nových konštrukcií a výplní otvorov, ale aj s realizáciou a osadením nových zriaďovacích predmetov, tiež rozvodmi vykurovania, elektroinštalácie a zdravotníckej. Prevádzajú sa tu nové povrchové úpravy a tepelné izolácie. Plánovaný je nový náter strechy a oprava odkvapov. Celý areál sa zároveň oplotí.

Všetky tieto rekonštrukčné práce by sme mali ukončiť do konca roka 2017. Ich finančné krytie zabezpečia hlavne schválené zdroje z nenávratného príspevku štátu. Tešíme sa zo schválenej podpory a tiež z formovania stavby, ale hlavne sa tešíme z jej ďalšieho prospešného využitia. Spoločne sme totiž presvedčení, že dieťa je neopakovateľná bytosť, ktorá od malička vníma a cíti svoj svet. V dnešnej liberalizujúcej sa dobe je preto potrebné čoraz častejšie prízvukovať, že dieťa je v prvom rade dar Boží. Evanjelická cirkev a my v nej chceme stavať základy našej viery od tých najmenších. Naše prostredie totiž vždy zdobila kresťanská výchova a morálka. Vzdelávanie v tomto duchu sa totiž viac ako kedykoľvek predtým ukazuje ako veľmi dôležitá úloha v dnešnej multikulturnej dobe. Práve takéto vzdelávanie sa vďaka Bohu môže teraz, od septembra tohto roku, uskutočňovať už aj v našej novoovotvorenej seniorátnej škôlke.

Ing. Peter Gärtner
seniorálny dozorca LOS ECAV

Pane, požehnaj učenie

Liptovský Ján 3. 9. 2017

Aby v škole bolo viac vecí príjemných ako nepríjemných, aby nechýbala chuť učiť sa, aby vedomosti deťom pomáhali aj múdro žiť a aby celý školský rok zvládli v zdraví a bez úrazu, k tomu všetkému je potrebné Božie požehnanie a ochrana. O ne prosili deti, rodičia i učitelia na službách Božích na začiatok školského roka. Všetci taktiež prijali požehnanie pred oltárom.

Náboženská výchova v materskej škole

Podtureň

V novootvorenej materskej škole Mravček sa učí aj náboženská výchova.

Každú stredu o 15. hod. sa prihlásené deti stretávajú s bratom farárom a počúvajú biblické príbehy, učia sa kresťanské piesne, hrajú sa a robia všeličo ďalšie zaujímavé

Moja reformácia

Liptovský Ján 10. 9. 2017

Tohtoročný zborový deň bol venovaný téme Moja reformácia. Na službách Božích zvestou Božieho slova poslúžil Roman Dovala, farár z cirkevného zboru Badín. Po službách Božích a detskej besiedke nasledoval program vo farskej záhrade. Tu sa duchovným slovom prihovorila sestra seniorka Katarína Hudáková. Piesňami prispeli mužský, ženský i detský evanjelický spevokol, slovom básne Vladimír Kubovčík a celý program bol uzavretý koncertom Romana, Kiky a Kláry Dovalovcov. Ďakujeme Pánu Bohu za pekné počasie, dobrú náladu i chutný guláš.

Diakonia nie je sen!

Liptov a Orava 5. – 8. 10. 2017

Všetci veľmi dobre poznáme slová Pána: „Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“ (Matúš 25, 40) To však, že tieto slová sú stále aktuálne a vyzývajú cirkevné zbory, aby podľa nich konali, nám pripomenula pracovníčka Evanje-

lickej diakonie Katarína Šoltésová v dňoch 5. – 8. októbra 2017. V týchto dňoch sa s ňou uskutočnili štyri stretnutia: v Liptovskom Mikuláši (5. 10.), v Dovaľovej (6. 10.), v Jasenovej

a v Párnici (obe 8. 10.). Sestry z nášho cirkevného zboru sa zúčastnili stretnutia v Dovaľovej.

Na týchto stretnutiach predstavila možnosti fungovania diakonie na pôde cirkevných zborov. Možnosti sú široké a k tým najjednoduchším veľa netreba. Ide napr. o návštevnú službu, starostlivosť o pozostalých, príležitostné stretnutia, roznášanie kázní, nákupy a pod. Ďalej môže diakonická služba mať i podobu organizovanejšiu a profesionálnejšiu v podobe opatrovateľskej služby či diakonických stredísk. Evanjelická diakonia vie pre všetky úrovne diakonickej služby pomôcť poradenstvom, literatúrou či vzdelávaním.

Stretnutí sa zúčastnili predovšetkým bratia a sestry z tých cirkevných zborov, kde už niektorá forma diakonickej služby funguje. Viacerí sa vyjadrili, že je

to služba náročná, ale veľmi potrebná, pretože každý človek si zaslúži dôstojne prežitý život, či mladý, či starý, či zdravý, či chorý.

Okrem týchto stretnutí sa Katarína Šoltésová v piatok zúčastnila aj hodiny náboženskej výchovy na Základnej škole v Liptovskom Jáne, kde žiakom druhého stupňa predstavila prácu Evanjelickej diakonie.

Na území Liptovsko-oravského seniorátu funguje v súčasnosti jediné stredisko evanjelickej diakonie, a to Banka kompenzačných pomôcok vo Veličnej. Viaceré cirkevné zbory majú návštevnú či opatrovateľskú službu, doručovanie kázni a pod.

S pokáním pred Pánom

Liptovský Ján 22. 10. 2017

Pred 110 rokmi vyhorel náš chrám. Pre nás, ktorí vieme, že Pán Boh má moc nás i takouto formou varovať a oslovovať, sme sa rozhodli využiť túto príležitosť ako varovný prst, ako zastavenie, ako príležitosť na zamyslenie: skúmaj sa! Poslúchaš Boha? Je s tebou spokojný? Lebo blíži sa deň, kedy bude každý preskúšaný omnoho ťažšou skúškou!

V tomto uvažovaní a sebaskúmaní pomohol príbeh o Nehemiášovi, ktorý sa dozvedel o žalostnom stave Izraelcov v Jeruzaleme. Hlboko ho to zasiahlo, vyznával hriechy Pánu Bohu za seba i za svoj ľud a modlil sa k Nemu.

Kajúce služby Božie boli preto spojené so spoveďou. Hoci málokedy zvykneme pristupovať k spovedi bez Večere Pánovej, je i toto možné, aby sme Pánu Bohu takto hriechy vyznávali. Prítomní odriekali 10 Božích prikázaní, po ktorých už pristupovali k oltáru, kde prijímali osobné rozhrešenie.

Oslava „päťstovky“

Liptovský Ján 31. 10. 2017

V deň tohto výnimočného jubilea sa už ráno o 6. hod. rozozvučali zvony evanjelického kostola, aby pripomenuli, že pred 500 rokmi sa začal zápas o čisté evanjelium a o správne pochopenie Písma. Slávnostné služby Božie o 17:30 hod. potom kázňou slova Božieho i vystúpeniami spevokolov ohlasovali, že jediným Svetlom, ktoré môže jasne posvietiť na cestu života a nesklamáť, je Pán Ježiš. Najznámejšou udalosťou pred 500 rokmi bolo pribitie 95 výpovedí proti odpuťkom, my sme zase odhalili v kostole pamätnú tabuľu pripomínajúcu odkaz reformácie aj budúcim generáciám.

Návšteva z Poľska

Liptovský Ján 11. – 12. 11. 2017

22 konfirmandov a mládežníkov pod vedením evanjelického farára Mareka Twardzika z partnerského cirkevného zboru Cisownica navštívilo náš cirkevný zbor. V sobotu večer sa naši konfirmandi s nimi stretli na chate Jahoda v Jakobovanoch, kde aj strávili noc. Na druhý deň spoločne prišli na služby Božie v Liptovskom Jáne, kde brat farár kázal.

V rámci niekoľkoročného partnerstva našich cirkevných zborov sa už konalo niekoľko vzájomných návštev. Takáto návšteva mládežníkov z Poľska u nás sa však konala prvýkrát. Sme radi, že sme spoznávajú život evanjelikov aj za hranicami našej krajiny. Že aj tam máme bratov a sestry.

Bohatý program Czesława Bassaru

Liptov a Orava 13. – 15. 11. 2017

V novembri do Liptovsko-oravského seniorátu zavítal Czesław Bassara, riaditeľ spoločnosti Child evangelism fellowship (CEF) pre strednú a východnú Európu spolu so svojou manželkou. Absolvovali niekoľko stretnutí.

V dňoch 13. – 14. novembra sa zúčastnil zasadnutia Združenia evanjelických duchovných LOS v Párnici. Tu vyk-

ladal postupne proroka Abakuka.

14. novembra večer viedol seminár pre rodičov a učiteľov detských besiedok v Párnici pod názvom Dieťa – vec alebo boh? Pripomenul, že deti sú dôležité pre Boha, lebo on ich stvoril. Zároveň však sú hriešne. Je veľmi dôležité vnímať aj hriešnu podstatu dieťaťa, ba dokonca je veľmi dôležité, aby si aj dieťa od malička uvedomovalo, že je hriešne.

15. novembra mal niekoľko prednášok pre Evanjelické gymnázium Juraja Tranovského v Liptovskom Mikuláši. Témou prednášok bolo podobenstvo o Milosrdnom Samaritánovi a otázka: Kto je môj blížny?

15. novembra večer navštívil Liptovský Ján, kde v Kultúrnom dome sa konala Biblická hodina mužov. Prišli na ňu bratia z okolitých cirkevných zborov. Czesław Bassara vykladal List Títovi.

Czesław Bassara

Narodil sa v r. 1948 v kresťanskej rodine v Brzeszczach pri Osvienčime v Poľsku. V r. 1965 prijal Pána Ježiša za svojho Spasiteľa a v rovnakom roku začal službu medzi deťmi. Až do roku 1969 učil a pracoval v Brzeszczach a v Osvienčime. V rokoch 1969 – 1974 absolvoval štúdium teológie na Kresťanskej teologickej akadémii vo Varšave. Ešte počas štúdia sa oženil v roku 1972 so svojou manželkou Helenou, s ktorou majú dve deti – Bogdana (1975) a Dorotu (1979). V roku 1975 úspešne absolvoval univerzitu vo Varšave a o rok neskôr sa zúčastnil Vzdelávacieho inštitútu pre vedúcich pracovníkov v službe medzi deťmi v Kilchzimmeri vo Švajčiarsku. V rokoch 1969 – 1990 organizoval v Poľsku prácu s deťmi a mládežou a zároveň sa venoval vyučovaniu učiteľov a rodičov. Súčasne sa v rokoch 1982 – 1990 venoval zakladaniu zborov v Poľsku, učil na biblických školách a v evanjelikálnych cirkvách. Od r. 1991 do r. 2007 slúžil spoločne so svojou manželkou Helenou v pozícii riaditeľa Central evangelism fellowship (CEF) pre strednú a východnú Európu a taktiež ako člen Európskej rady CEF. V rokoch 2000 – 2006 absolvoval postgraduálne štúdium v odbore systematickej teológie na Evangelical Theological Faculteit Heverlee/leuven v Belgicku a získal titul PhD. v odbore systematickej teológie. V roku 2008 založil Medzinárodnú službu biblického vyučovania v CEF. Píše a vydáva knihy s teologickou tematikou. Napr: Útok na naše deti, Dieťa je Boží dar, Bibliológia či tematické brožúrky: Jedine, Stalo sa, On poslal svojho Syna.

Zdroj: www.nedelnilisty.cz

Rozhovor s Czesławom Bassarom

V novembri bol na návšteve v našom senioráte Czesław Bassara. Navštívil niekoľko cirkevných zborov i seniorátnu pastorálnu konferenciu s vyučovaním Božieho slova. Pri tej príležitosti sme mu položili pár otázok.

Brat Bassara, povedzte nám, prosím, niečo o sebe a svojej rodine? V akej rodine ste vyrastal, kto vám bol svedectvom o Pánovi Ježišovi?

Mal som výsadu, že som sa narodil do kresťanskej rodiny. Od začiatku som videl, čo veria a ako svoje kresťanstvo žijú. Najväčším svedectvom boli moji rodičia. Napriek náročnému povojnovému obdobiu a napriek miestu, kde sme žili (v blízkosti Oświęcim), mi ukázali lásku, ktorú som nemohol odmietnuť.

Blížia sa vianočné sviatky – čo pre vás znamenajú, ako ich prežívate?

Oslavujeme narodenie Ježiša v kruhu

rodiny i zboru. V Poľsku máme tradíciu spoločnej večere na Štedrý večer, keď sa rozsvieti prvá hviezda. Čítame texty z Božieho slova, spievame koledy a predovšetkým ďakujeme Bohu, že Pán Ježiš prišiel, aby zomrel za naše hriechy.

Kto je pre vás Pán Ježiš Kristus?

Pán Ježiš Kristus je môj Spasiteľ, ktorému môžem z Božej milosti slúžiť nesúc evanjelium v rôznych krajinách.

Dlhé roky ste sa venovali práci s deťmi. Prečo je táto práca dôležitá?

Práca s deťmi je mimoriadne dôležitá, pretože detstvo je časom budovania základov. Dieťa môže pochopiť evanje-

lium, prijať a žiť podľa evanjelia.

Dnes vyučujete pracovníkov v cirkvi. Čo je pri vyučovaní najdôležitejšie? Čo im zdôrazňujete?

Najdôležitejšie je držať sa zdroja, ktorým je Písmo Sväté. Čím hlbšie ideme do Božieho Slova, tým viac ideme s evanjeliom!

V akých krajinách ste boli s vyučovaním? Môžete sa podeliť s nejakými zážitkami?

Bolo pre mňa výsadou navštíviť osemdesiatštyri krajín na všetkých kontinentoch. Osobitnou skúsenosťou je vždy návšteva krajín s orientáciou na moslimov. Stretol som sa s moslimami, ktorí boli veľmi otvorení pre evanjelium. Návštevy afrických krajín sú tiež cenné. Počas návštevy konferencie v Burkina Faso dosiahla teplota v tieni 53 stupňov. Tam sa pred štyrmi rokmi zrodila myšlienka o biblickom štúdiu na doma. Videl

som veľkú potrebu teologickej prípravy prítomných a budúcich kresťanských učiteľov. Preto som začal písať učebnice ako Bibliológia, Zoznám sa so Starým zákonom a iné, aby mali kresťanskí pracovníci dobrý základ v Božom slove.

Veľa cestujete. Koľko nocí v roku spíte vo vlastnej posteli?

Oj, to je ťažké počítať. Ale ďakujem Bohu, že mám dar spánku. Môžem spať v posteli aj bez nej.

A na záver: aký je váš vzťah k Slovensku?

Mám na Slovensku veľa priateľov a ďakujem Bohu za ich lásku a pozvania k službe Božím Slovom. Nemôžem odmietnuť Slovákov! Som rád, že rozumiem Vašej reči, ale predovšetkým existuje medzi nami duchovná väzba. Slovensko je skvelá krajina! Môžeme sa od vás učiť pohostinnosti! Ďakujem veľmi pekne!

Zhovárala sa Daniela Mikušová

Pamiatka obetí dopravných nehôd

Liptovský Mikuláš 19. 11. 2017

Tretia novembrová nedeľa je už niekoľko rokov Svetovým dňom pamiatky obetí dopravných nehôd. Je to chvíľa pietnej spomienky na našich blížnych a známych, ktorí sa už domov nevrátili. Služby Božie v Liptovskom Mikuláši dňa 19. 11. 2017 boli venované práve tým, ktorí sa stali obeťami nepozornosti, uponáhľanosti, nerozvážnosti ale i ziskuchtivosti. V chráme Božom v Liptovskom Mikuláši sa zišli predstavitelia ozbrojených a záchranných zložiek, vojenský duchovní z Ústredia ekumenickej pastoračnej služby v ozbrojených silách a ozbrojených zboroch SR, čestná stráž Ministerstva vnútra SR, Hudba Minister-

stva vnútra SR a ostatní veriaci.

Začiatok služieb Božích patrilo vstupu štátnej vlajky do chrámu, nástupu čestnej stráže Policajného zboru a zneniu Štátnej hymny SR v podaní Hudby Ministerstva vnútra SR. Zborový farár Mgr. Marián Bochnička a policajný duchovný mjr. Mgr. Ján Paciga, PhD. privítali medzi nami vzácnych hostí.

Policajný duchovný mjr. Mgr. Ján Paciga, PhD. predniesol štatistiku dopravných nehôd za prvých 10 mesiacov tohto roka. Hrozivé čísla poukázali na smutnú skutočnosť – počet dopravných nehôd a ich obetí v porovnaní s minulým rokom stúpol. Takmer polovica nehôd bola s následkami na zdraví alebo živote. V priemere sa stalo 38 nehôd za jeden deň. Každé tri dni vyhasli 2 ľudské životy. A to najmä pre porušenie a zane-

dbanie povinností vodiča.

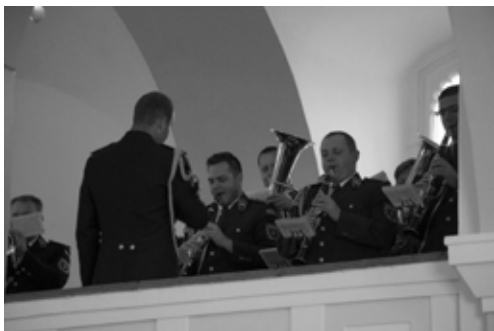
Obetiam dopravných nehôd bol venovaný pietny akt zapalovania sviečok. Zástupcovia všetkých záchranných a ozbrojených zložiek zapálili po jednom tomto svietielku, v ktorom sa odráža cena Božieho daru – ľudského života.

Zvesť slova Božieho priniesol pplk. Mgr. Milan Petrula. Podobenstvom o Samaritánovi ponúkal obraz, akými by sme mali byť. Blíznym nám je každý, koho stretne a komu môžeme pomôcť. Pomoc blíznemu je prejavom lásky a tak máme mať otvorené srdcia, aby sme dokázali poskytnúť pomoc všade tam, kde je potrebná.

Hudba Ministerstva vnútra SR umocnila dôstojnú atmosféru služieb Božích.

Veronika Motýľová

Zdroj: www.ecavlm.sk

Bez práce nie sú koláče... Ani u kantora!

Liptovský Mikuláš 25. 11. 2017

Čas, ktorý kantor strávi za organom počas nedelňných bohoslužieb, je len zlomkom všetkej energie, ktorú do svojej služby vkladá. Aj kantor má svoj čas prípravy. Sú to hodiny tréovania a hrania počas bežných pracovných dní. Jedným takým bola sobota 25. novembra 2017. Na starej fare v Liptovskom Mikuláši sa uskutočnilo stretnutie kantorov Liptovsko-oravského seniorátu. Privítali sme medzi sebou profesionálneho organistu z Bratislavy (pôvodom z Kovačice, Srbsko) MgA. Janka Siromu, PhD., ktorý mal pre nás pripravenú pútavú prednášku na tému Organová hudba a reformácia. Predstavil zúčastneným prierez históriou organa, jeho vznikom, účelom používania a tiež neskorším uplatnením v kostoloch. Celé stretnutie, na ktorom sa zúčastnili kantori a kantorky z Liptovského Mikuláša, Závažnej Poruby, Liptovského Ondreja, Liptovského Trnovca, Svätého Kríža – Laziska a iní, bolo veľmi povzbudzujúce a inšpirujúce do ďalšej služby.

O 16:00 hod. v hlavnom kostole v Liptovskom Mikuláši premenil Janko Siroma teóriu na prax a razom sa našim

chrámom niesli nádherné tóny prelúdií a chorálov cirkevnej hudby. Diela, ktoré písali pred storočiami veľkí umelci, nesú v sebe vzácny poklad a je len na nás, ako s nimi naložíme. Či ich necháme zapadať prachom kdesi v útrobach archívov, alebo im vdýchneme nový impulz života a prinesieme do našich kostolov vznešené melódie.

Jankovi Siromovi ďakujeme za jeho čas, ochotu, odbornosť a priateľský prístup a prajeme veľa úspechov v kantorskej službe i vo víziách ďalšieho vzdelávania organistov.

Veronika Motýľová
Zdroj: www.ecavlm.sk

Janko Siroma

Narodil sa v Kovačici, Srbsko. Absolvoval Janáčkovu akadémiu múzických umení v Brne, neskôr sa školil na Konzervatóriu v Bratislave, organovú hru si

zdokonaľoval na Hudobnej akadémii v Lipsku, tiež u špičkových organistov z Nórska, Talianska, Poľska a Francúzska. V súčasnosti prednáša na ZUŠ Františka Oswalda v Bratislave. Predtým bol angažovaný v báčskopetrovskom cirkevnom zbore, kde v tom čase boli bez kantora a Janko Siroma sa dočasne ujal tejto práce, počas ktorej pracoval aj so spevokolom a zaškolil nového kantora. Organizuje odborné semináre pre mladých organistov v Srbsku a zaujíma sa o stavbu a rekonštrukciu organov.

Zdroj: www.kulpin.net

Medovníkové stretnutie

Liptovský Ján 15. 12. 2017

Vôňa medovníkov sa šírila zo zbrovej miestnosti na stretnutí detí, ktoré sa aj takto pripravujú na Vianoce. Asi 30 detí si popri práci vypočulo biblický príbeh, pomodlili sa a stihli aj zaspievať niekoľko veselých kresťanských piesní. Každý si niekoľko kúskov medovníkov odniesol domov, niečo ostalo na zdobenie na nedeľnú detskú besiedku. Tieto medovníky majú poslúžiť ako výzdoba na vianočný stromček do kostola.

Riaditeľka Misie na Níle býva u susedov

Dozvedeli sme sa zaujímavú správu. Riaditeľkou Misie na Níle je sestra farárka z Liptovského Petra Daniela Mikušová. Poprosila sme ju teda, aby nám odpovedala na niekoľko otázok.

Ako ste sa stali riaditeľkou Misie na Níle?

Riaditeľkou Misie na Níle n.o. Slovensko som od začiatku roka 2016. Prebrala som túto službu od sestry farárky Evy Kolesárovej z Bratislavy. Predtým som bola členkou Správnej rady Misie na Níle a keďže sme viac ako rok hľadali nového riaditeľa, nakoniec sme sa dohodli, že dočasne to povedie jeden z členov správnej rady. Nový riaditeľ je námetom pre ďalšie modlitby.

Kde sa stretli prvýkrát s prácou tejto organizácie?

Misiu na Níle som spoznala počas spolupráce so Švajčiarskou misiou viery v jej centre Prameň na Súši, neskôr som mala možnosť počuť ich aj počas prednášok v našom zbore a tiež som sa smela zúčastniť niekoľkých konferencií Misie na Níle na Slovensku i vo Švajčiarsku.

V čom spočíva vaša práca?

Moja práca spočíva predovšetkým v korešpondencii. Každý mesiac posielam Modlitebný list s aktuálnymi sprá-

vami o práci misie za uplynulý mesiac a niekoľkokrát do roka posielam približne 700 kusov Prameňov. Je to brožúrka, ktorá informuje o jednotlivých projektoch misie.

Okrem toho organizujem turné pracovníkov našej misie po Slovensku. Práve v týchto dňoch organizujem takéto turné sestry Beatrice Hauser, brata Michaela Kümin a sestry Mariky Énekešovej od 11. - 24. januára 2018. Mali by navštíviť niekoľko zborov najmä na východnom Slovensku. Zároveň organizujem Konferenciu Misie na Níle. Na budúci rok bude 10. marca v dvorane Evanjelického kolégia v Prešove a dúfam, že na nej opäť budeme môcť privítať aj misionárov priamo z Afriky.

Ešte slovo na záver?

Misia na Níle koná veľkú a pozhnanú prácu verne už viac ako 100 rokov. Dúfam, že aj s pomocou bratov a sestier na Slovensku bude môcť stále šíriť evanjelium o Božej milosti vo svete. Modlite sa, prosím, za mladých ľudí ochotných zapojiť sa dlhodobejšie do tejto práce a tiež každý deň myslite na modlitbách na tých misionárov, ktorý už v Afrike pracujú.

A ak vás služba tejto misie zaujala – teším sa na vás na konferencii. V prípade záujmu sa môžete ozvať na evanjelický farský úrad Liptovský Peter a rada vám ju bližšie predstavím.

Zhovárал sa Peter Taját

Fakty o Misii na Níle

Misia na Níle bola založená pred viac ako 100 rokmi (1900) vo Švajčiarsku s túžbou priniesť evanjelium ľuďom žijúcim v Afrike. Jej cieľom je rozvojom pomocou a sociálno-charitatívnymi projektami zlepšiť životné podmienky ľudí v krajinách pozdĺž Nílu a vzbudiť a posilniť nádej a vieru v Ježiša Krista.

Pracuje v šiestich krajinách Afriky: Egypt, Sudán, Eritrea, Etiópia, Tanzánia a Demokratická republika Kongo – sú to štáty, ktorými preteká rieka Níl. V niektorých krajinách má Misia na Níle zdravotnícke zariadenia – v Egypte nemocnicu a v Sudáne a Etiópii sú to kliniky, kde ošetrojú tých najchudobnejších ľudí, ktorí by inak nemali možnosť sa dostať k lekárskej starostlivosti. Inde sú zase rôzne sociálne projekty: v Etiópii Mizrach centrum pre ľudí s rôznymi zdravotnými postihnutiami a v Kongu Panzicentrum pre ženy postihnuté občianskou vojnou. V Tanzánii a Etiópii sú školiace centrá, kde môžu mladí ľudia získať dobré pracovné zručnosti pre svoj život. Vzdelávajú sa tu ako krajčírky, tesári či poľnohospodári. A v Eritrei je základná škola.

Práca v týchto krajinách nie je ľahká. Často naši misionári zažívajú príko-

ria a prenasledovania zo strany moslimskej väčšiny, v Eritrei je zase veľké prenasledovanie cirkvi zo strany komunistickej vlády. Ich práca je ťažká a náročná, ale robia ju z lásky k Pánovi a s láskou k ľuďom, ktorí im boli zverení.

Slovenská pobočka podporuje túto misiu modlitbami, finančne a štrikováním. Príjmy Misie na Níle pochádzajú predovšetkým milodarmi od jednotlivcov a cirkevných zborov, ale je možné nám prispieť aj 2 % z dane.

Daniela Mikušová
riaditeľka Misie na Níle Slovensko

Čo priniesla reformácia v roku 1517? Nepotrebuje ju aj dnes?

Možno ste už niekde videli obraz, ktorý zachytáva rozbúrené more, ktorého vlny sa zdvíhajú do niekoľko metrových výšok a uprostred vín sa zmieta topiaci sa človek. Nemá nádej na záchranu. Zdá sa, že vo vlnách zahynie.

A predsa: ešte je tu nádej. Na obraze je nakreslená skala, na nej postavený Kristov kríž a topiaci sa človek ho objíma oboma rukami. Tento kríž ho má zachrániť pred rozbúrenými vlnami. Snáď nič lepšie nám nemôže vystihnúť, čo to bola reformácia, ako tento obraz.

Reformácia, to vlastne bolo hnutie, ktoré kedysi miliónom a miliónom ľudí, topiacich sa vo vlnách hriehu, ukázalo na Krista a na Jeho kríž so slovami: toto je vaša záchrana.

Nešváry v cirkvi a osobné skúsenosti s rozporom medzi svojím svedomím, vychádzajúcim zo štúdia Biblie, oficiálnym učením vtedajšej cirkvi a jej praxou, priviedli augustiniánskeho mnícha Martina Luthera vo Wittenbergu 31. októbra 1517 k uverejneniu 95 téz. Boli pôvodne určené iba na akademickú diskusiu. Kriticky reagovali najmä na prax udeľovania odpustkov.

Lutherov spor o odpustky sa však stal predmetom širokého záujmu, čo sa stretlo s veľkou nevôľou pápeža a vysokého kléru. Luthera nestihol podobný osud ako Jána Husa len vďaka priazni, ktorú mu preukázal jeho zemepán – saské knieža Fridrich Múdry. Tézy, ktoré sa bez vedomia Luthera rýchlo rozšírili, vyvolali kvôli vtedajšej všeobecnej nespokojnosti s cirkvou veľký ohlas. Bola odštartovaná „reformácia“ cirkvi, t. j. na-

juväčšie očistné hnutie cirkvi v celých jej dejinách.

A mnoho ľudí v Lutherovej dobe skutočne začalo u Krista a v Jeho kríži hľadať záchranu pred Božím hnevom. Lutherovo učenie o spasení z milosti sa šírilo ako víchor.

V živote mnohých a mnohých ľudí to bolo ako na spomínanom obraze: stáli uprostred rozbúrených vín, v ktorých mali zahynúť, lebo nemali dost dobrých skutkov. Ale zrazu bol pred nich postavený Kristov kríž, ktorého sa mohli pevne zachytiť a tak sa zachrániť.

A nielenže sa ľudia chytali Kristovho kríža, ale začali sa chytať aj Biblií. Sme cirkvou reformácie, ale prestali sme mnohokrát reformovať svoje srdcia a svoj mravný život. Reformácia cirkvi, to nie je niečo, čo už dokonale urobil Luther a naši otcovia. Reformácia je niečo, čo sa musí stále v cirkvi diať a nikdy nesmie prestať. Všetci tí, ktorí sa trápili obavou, ako obstoja na Božom súde, zrazu počuli ohromnú zvesť, ktorú Luther vyniesol z Písma svätého:

„Ale teraz sa zjavila Božia spravodlivosť bez zákona a dosvedčujú ju Zákon i Proroci: Božia spravodlivosť skrze vieru v Ježiša Krista pre všetkých, čo veria. Lebo niet rozdielu: veď všetci zhrešili a chýba im Božia sláva; ale sú ospravedlnení zadarmo jeho milosťou, vykúpením v Kristovi Ježišovi. Jeho Boh ustanovil ako prostriedok zmierenia skrze jeho krv prostredníctvom viery, aby ukázal svoju spravodlivosť, lebo v minulosti prehliadal predošlé hriechy vo svojej božskej zhovievavosti, aby v tomto čase

ukázal svoju spravodlivosť: že sám je spravodlivý a že ospravedľuje toho, kto verí v Ježiša." (Rímskym 3, 21 – 26)

Vo vlnách Božieho hnevu sa možno utopiť. Ale utopí sa len ten, kto by chcel sám plávať. Kto však sa zachytí Kristovho kríža ako svojho záchranného člna a u Krista bude hľadať pomoc, tomu smrtiace vlny Božieho súdu neuškodia. Tam v Biblii sa o tom píše, že skrze vieru v Krista Boh dá spasenie.

Cirkev sa nesmie nikdy prestať utiekať ku Kristovmu krížu. Tam je jej záchrana. Kde ľudia prestávajú objímať Kristov kríž a v ňom vidieť svoje útočisko, tam prestáva reformačná cirkev.

Cirkev nesmie nikdy odložiť svoje Biblie nabok alebo založiť ich do skríň a nedotýkať sa ich. Koreňom reformácie je práve Biblia a ak by sme sa k svojim Bibliám postavili chrptom, prestávame byť cirkvou reformácie.

Ak chceme zostať verní odkazu našich otcov a nezradiť ho, potom je len jedna cesta: späť ku Kristovmu krížu, kde možno dosiahnuť spasenie. Späť k bibliám, ktoré nám na cestu spasenia ukazujú. Späť k reformovaniu svojich srdc a svojho kresťanského života. Nebyť spokojným s tým, akými sme. Reformácia znamená kresťanskú obnovu a ak má byť naše kresťanstvo skutočne živým, potrebuje sa ustavične obnovovať. Ak budeme samých seba ustavične reformovať, potom obraz topiaceho sa človeka, ktorý nachádza záchrana v Kristovom kríži, bude našim obrazom a slová nášho textu „ospravedlnení zdarma z Jeho milosti skrze vykúpenie v Kristu Ježiši“ budú platiť aj o nás.

Ján Podlesný
Z časopisu Prameň z Podhoria
(CZ Podlužany)
vybral Ing. Ján Paciga, PhD.

Človek sa dozvedá správu

Človek sa dozvedá správu. Reč hovoriaceho je zarážajúca. Správa samotná je šokujúca. Šokujúca preto, lebo je nečakaná a šialená v tom zmysle, že odporuje vedomostiam a predstavám o možnom. Ďalej, ak je táto správa pravdivá, znamená to pre dotyčného človeka v jeho praktickom živote veľa komplikácií a nepríjemností. Stane sa objektom pohoršenia a výsmechu. Osobné plány budú prekazené, budúcnosť totálne neistá.

Za mnou nikdy neprišiel nikto so správou, o ktorej by sa dalo toto povedať. Ale útek, odmietnutie, nemý úžas boli mojimi reakciami na správy oveľa menšieho kalibru. Tiež sa mi stáva, že nedokážem jasne vnímať celý obsah. Tento človek však neuteká, nestavia múr medzi seba a hovoriaceho ani neostáva pasívny. On rozmýšľa v súvislostiach, pozorne vníma slovo za slovom, dokáže s úctou a nekonfliktne položiť zmysluplnú otázku a vyjadriť svoje pochybnosti. Našťastie mnohých, ktorí sa tak môžu po stáročia dozvedieť alebo opakovane posilňovať tým, že Bohu nie je nič nemožné.

Týmto človekom je Mária, matka Ježišova v Evanjeliu podľa Lukáša, v 1. kapitole, vo veršoch 26 – 38. Márii sa v tomto texte rúca jej vlastný svet. Má plné právo na paniku. Nielen preto, že svadba s Jozefom je zrazu v nedohľadne. Ona však chápe, že je v bezpečí. Chápe, že k nej hovorí Boží posol

a chce vyjadriť svoju dôveru a odozvanosť Bohu. Bleskovo si uvedomuje veľkoleposť a neopakovateľnosť tohto momentu. Využíva tento čas na to, aby uvažovala, nasávala informácie, vyjasňovala si situáciu, myslela na konkrétnosti. Má v sebe túžbu zapojiť sa, dozvedieť sa viac, ako jej bol anjel povinný povedať. Rozpoznáva šancu, príležitosť k tomuto. A šancu svojou otázkou a komentárom odvážne premieňa. Znamená to, že vynikajúco používa svoj rozum.

Pozastavme sa tu na chvíľu. Podľa odborníkov používať rozum nie je pre nikoho z nás samozrejmosť. Je to pre nás ťažká práca, ktorej sa prirodzene vyhýbame, ako sa len dá, kvôli tomu, aby sme si ušetrili energiu. Všetci sme prednastavení na použitie intuície, ktorá nám automaticky „našepkáva“, ako sa máme zachovať. Cestou von z tejto našej lenivosti je presvedčenie, že rozmýšľať je dôležité. Potom sme pripravení začať sa učiť s rozumom narábať. To, ako ho používame, je výsledkom nášho učenia.

V odseku Písma, o ktorom hovoríme, môžeme z tohto uhla pohľadu vidieť, že Mária sa dovtedy, kým za ňou prišiel anjel so zvesťou o osobitnej Božej milosti, usilovne učila a všeličo naučila. Naučila sa mnoho dobrého tak poriadne, že sa to stalo súčasťou jej osobnosti. To je výzva pre každého z nás.

Emília Halušková

Čo si myslí ekuména o Lutherovi?

Dňa 14. 11. 2017 som sa zúčastnila v Košiciach sympózia na tému 500. výročie reformácie v kontexte ekumény, ktoré zorganizovalo Ekumenické spoločenstvo cirkví. Hlavným hosťom bol prof. Július Filo, emeritný biskup. Predniesol prednášku s názvom „Reformácia otvára možnosti k obnove apoštolského diakonátu“.

V tejto prednáške hovoril o tom, čo to apoštolská diakonia je, o význame reformácie a o historickom vývoji diakonie v rámci evanjelickej cirkvi s dôrazom na Slovensko. V závere spomenul, že po r. 1989 sa napriek snahe mnohých diakonát porovnateľný s tým, čo fungovalo pred jeho násilným zlikvidovaním komunistami, v našej cirkvi neobnovil. Pre

mnohých účastníkov boli informácie týkajúce sa hlavne existencie a fungovania Evanjelickej diakonie veľkým prevapením.

Prednáška br. biskupa Fila bola plná aktuálnych a veľmi praktických myšlienok pre všetkých. Poznamenal napr., že láska bez viery dáva spoznať jej bezvýhodiskovosť. Ďalej, že diakonia zahŕňa aj ochotu a schopnosť spravovať vlastnú domácnosť. Veľmi sa teším, že tento pohľad hovorí do rozpadajúcich sa manželstiev v našich zboroch. Z tohto vyjadrenia totiž vyplýva, že uvedená ochota a schopnosť sú duchovné dary, ktoré dostáva každý veriaci, ktorému je zverená domácnosť. A keď niekto uvažuje o rozchode, t. j. rozpade domácnosti, má sa predovšetkým sústrediť na duchovnú obnovu a úlohou spoločenstva je tomuto všemožne napomáhať.

Niekoľko z myšlienok, ktoré prezentovali ďalší účastníci sympózia:

Reformácia hovorí predovšetkým o potrebe vzdelávať sa (dekan Teologickej fakulty Katolíckej univerzity).

Cirkev je soľ a má dávať chuť k životu (zástupca Ekumenického spoločenstva z Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku).

Cirkev blížneho treba milovať tak ako svoju (zástupca Ekumenického spoločenstva z Rímsko-katolíckej cirkvi)

Všetky príspevky budú uverejnené v zborníku, ktorý vydá Ekumenické spoločenstvo.

Emília Halušková

Rembrandt: Svätá rodina s anjeli

Svätováňská MUŠKA

Tak svieť vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a veblii vášho Otca, ktorý je v nebesiach.

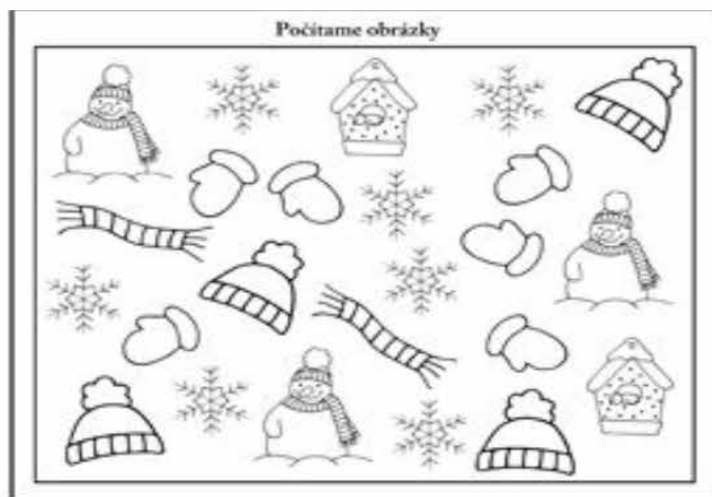
Detská príloha zborového časopisu

Ev. podľa Matúša 5,16

Ahoj kamaráti!

Aj v tomto vianočnom čase sú pre vás pripravené úlohy. Zoberte do rúk ceruzy a poďme nato.

1. Príchod Pána Ježiša predpovedali mnohí proroci. Meno jedného z nich sa dozviete, keď spočítate jednotlivé predmety a v tabuľke pod ich počtom nájdete písmenko.

A
B
I
D
C
A
J
K

B
L
Z
Z
V
G
M
Y

C
B
X
H
Ú
T
A
N

D
I
Z
O
C
I
I
Y

E
G
I
P
A
A
D
H

F
S
R
J
F
S
E
K

2. Prorok nazval Pána Ježiša aj iným menom. Každé druhé písmenko v ráme stromčeka vám tento názov prezradí a aj to, čo toto meno znamená. Použite všetky písmenká na obrázku. Začnite v smere šípky písmenom „E“.

3. Koľko dní v roku by sme nemali zabúdať na najväčší dar od Pána Boha, zistíte vypočítaním príkladu.

$\square + \bigcirc = 8$	$\bigcirc =$
$\triangle + \triangle = 12$	$\triangle =$
$\triangle + \bigcirc = 9$	$\square =$

4. Vianoce pre mnohých znamenajú darčeky, rozsvietené stromčeky, ligotavé výklady obchodov. Vy však viete, aký je pravý význam Vianoc. Čo by nemalo byť na prvom mieste počas sviatkov sa dozviete zo zvyšných päť písmen osemsmierovky.

OSEMŠMEROVKA

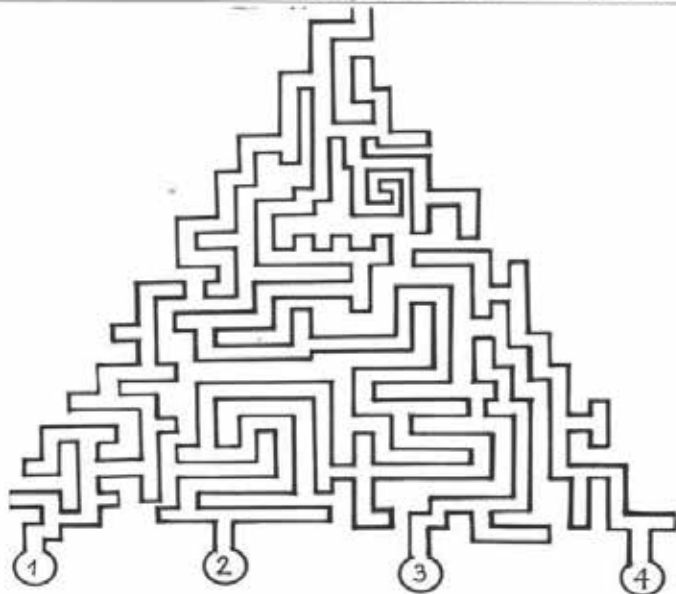
V	J	E	Ž	I	Š	K	O	V	DARČEK, JEŽIŠKO, KOLÁČE, MED, MEDOVNÍK, ROK, RYBA, SNEH, STROMČEK, VEČERA, VIANOCE, VLOČKA
E	I	J	D	E	M	O	K	L	
Č	E	A	D	A	L	L	O	O	
E	H	E	N	S	R	Á	R	Č	
R	S	T	R	O	M	Č	E	K	
A	B	Y	R	O	C	E	E	A	
K	Í	N	V	O	D	E	M	K	

5. Dokreslite obrázky tak, aby v každom riadku a v stĺpci žiadny obrázok nechýbal.

6. Ktorá cesta dovedie mudrcov k Pánovi Ježišovi?

Pripravila Janka Daňová

Úspešné riešenia úloh zo Svätobjánskeho chlebíka 2/2017 doručili 35 riešitelia. Z nich sme vyžrebovali: 1. miesto Dominik Nagy, 2. miesto Adrián Bella, 3. miesto: Miroslav Tvrdoň. Odmeníme ich hodnotnou cenou.

Riešenia nových úloh môžete priniesť alebo zaslať na adresu: Ev. a. v. farský úrad, Starojánska 127, 032 03 Liptovský Ján. Z úspešných riešiteľov opäť vyžrebojeme troch víhercov, ktorí dostanú hodnotné odmeny.

Matrika

od 1. 1. do 22. 12. 2017

V meno Trojediného Boha boli pokrstení a členmi cirkevného zboru sa stali

18. 4. 2017.....	Patricia Drahovská.....	Uhorská Ves
14. 5. 2017.....	Liliana Gurecká.....	Beňadiková
6. 8. 2017.....	Hanka Pivková.....	Liptovský Ján
17. 9. 2017.....	Eva Labath.....	Liptovský Ján
8. 10. 2017.....	Tamara Tkáčová.....	Košice

„Veď ktorí ste boli pokrstení v Krista, Krista ste si obliekli.“ (Galatským 3, 27)

Manželstvo uzavreli

20. 5. 2017.....	Rastislav Devečka z Liptovského Mikuláša a Radka Kubovčíková z Liptovského Jána
2. 9. 2017.....	Ján Sojak z Nemeckej a Michaela Žilková z Bratislavy
2. 9. 2017.....	Jozef Šmihovský z Podturene a Radoslava Gombošová z Kežmarku

„Manželstvo všetci majte v úcte.“ (Židom 13, 4)

V nádeji vzkriesenia sme sa lúčili

20. 1. 2017.....	Božena Lukášiková, rod. Kusková.....	Liptovský Ján
23. 1. 2017.....	Anna Zollerová, rod. Pritoková.....	Liptovský Ján
28. 1. 2017.....	Emília Račková, rod. Lazišťanová.....	Beňadiková
23. 2. 2017.....	Anna Žiaranová, rod. Šimkurátová.....	Beňadiková
6. 3. 2017.....	Oľga Kapitáňová, rod. Forgáčová.....	Podtureň
5. 4. 2017.....	Elena Mlynarčíková, rod. Koreňová.....	Podtureň
7. 4. 2017.....	Samuel Ján Macek.....	Podtureň
21. 4. 2017.....	Eva Mlynčeková, rod. Brtáňová.....	Liptovský Ján
6. 5. 2017.....	Darina Krčulová, rod. Šimčeková.....	Beňadiková
9. 6. 2017.....	Alena Kubovčíková, rod. Smolková.....	Liptovský Ján
17. 6. 2017.....	Michal Krajčuška.....	Liptovský Ján
28. 6. 2017.....	Paula Kašiaková, rod. Kúdorová.....	Liptovský Ján
28. 6. 2017.....	Ivan Pivko.....	Veľká Hradná
8. 8. 2017.....	Ján Grešo.....	Beňadiková
15. 8. 2017.....	Jaroslav Tomčík.....	Podtureň
4. 9. 2017.....	Milan Koreň.....	Podtureň
18. 9. 2017.....	Daniel Mlynarčík.....	Podtureň
24. 10. 2017.....	Ľudmila Multáňová, rod. Gejdošová.....	Uhorská Ves
23. 11. 2017.....	Margita Báthoryová, rod. Krajčová.....	Podtureň

„Ježiš riekol: Ja som vzkriesenie a život – kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie, a nik neumrienevke, kto žije a verí vo mňa.“ (Ján 11, 25)

Novoročná akadémia

Kultúrny dom
v L. Jáne

13. 1. 2018

15,30 hod.

Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku Liptovský Ján

Konferencia pre mužov

Milí priatelia,

srdečne pozývame všetkých mužov od 13 do 99 rokov na 13. ročník Konferencie pre mužov

MIESTO: Kino Kosmos, Třinec

DÁTUM A ČAS: 20. 1. 2018 od 7,30 do 16,30

TÉMA: Kedy už dospeješ

SPÔSOB DOPRAVY: ozvite sa na farskom úrade a dohodneme sa

REGISTRAČNÝ POPLATOK: 200 Kč (100 Kč študenti a dôchodcovia)

PROGRAM: prednášky, panelová diskusia, chlapský spev,
humor, spoločný obed a omnoho viac

VI. EVANJELICKÉ CIRKEVNÉ DNI

Zvolen, 29. 6. 2018 – 1. 7. 2018

Program

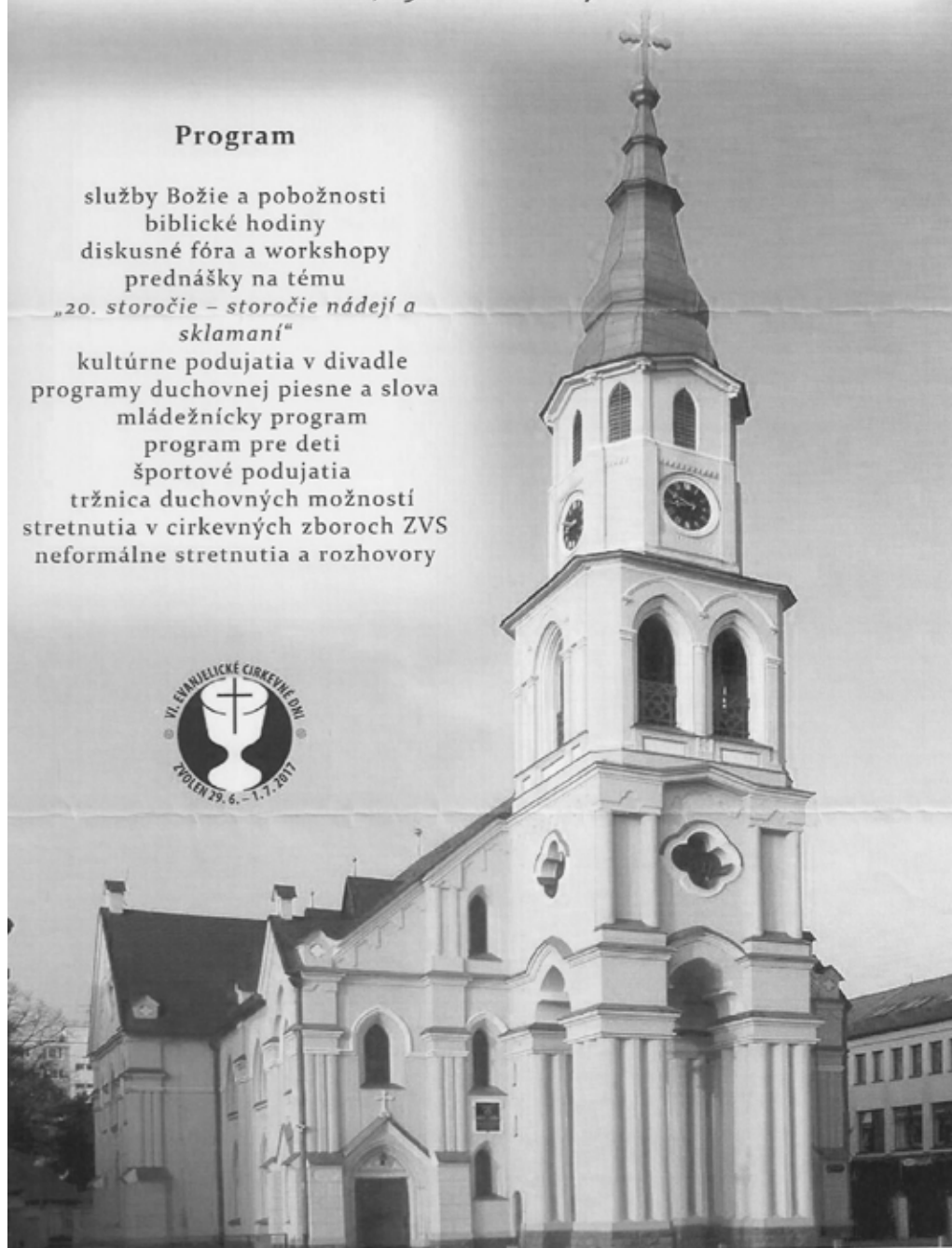
služby Božie a pobožnosti
biblické hodiny

diskusné fóra a workshopy
prednášky na tému

*„20. storočie – storočie nádejí a
sklamaní“*

kultúrne podujatia v divadle
programy duchovnej piesne a slova
mládežnícky program
program pre deti
športové podujatia

tržnica duchovných možností
stretnutia v cirkevných zboroch ZVS
neformálne stretnutia a rozhovory

TÉMA
TÝŽDŇA:

PRO
CHRIST
LIVE⁹

NE- UVERIT. ELNÉ?

12. – 18. MAREC 2018
ONLINE PRENOS Z KONGRESOVEJ HALY
V LIPSKU(NEMECKO)

PROCHRIST.SK

WWW.PROCHRIST.DE

pro^Christ
wer sacht
sich finden

Pútnik

Sobota,
30.12.2017, 17 hod.
v zborovom dome
v Dovalove

Premietanie zo živého muzikálového vystúpenia s diskusiou

Spevácky zbor, ktorého členovia pochádzajú z Nemecka a Švajčiarska, je na turné s nahrávkou vlastného muzikálu «Pútnik». Je to aj dnes veľmi aktuálny príbeh o nasledovníkovi Ježiša Krista, ktorý zápasí a víťazí vo viere. Muzikál vznikol na základe známej knižnej predlohy, ktorou bolo dielo anglického autora Johna Bunyana - «Cesta pútnika». Zaznejú aj LIVE piesne a členovia zboru vydajú živé svedectvá.

Po filme bude nasledovať diskusia s možnosťou hlbšieho skúmania jeho témy. Popri tom nebude chýbať občerstvenie. Členovia speváckeho zboru sa už tešia na stretnutie s Vami a radi zodpovedia Vaše otázky.

Organizátor: Evanjelický a.v. cirkevný zbor Dovalovo
v spolupráci s Centrom pre mladých „Prameň na Súši“
Kontakt v prípade otázok: 0918828329

vstup: zdarma
trvanie: muzikál: 110 minút
diskusia: s otvoreným koncom

Svetoslav Veigl Vianočná

V jedličke vôňa pokory.
Betlehem – hviezda lásky.
Viera nám srdce otvorí
a strhne všetky masky.

Z neba prichádza Boží Syn,
Prichádza Láska sama.
By na seba vzal t'archu našich vín,
On synom človeka sa stáva.

Už v žiare hviezdy, mesiaca
rozžala láska sviatky –
jak svieca horiaca
sú otcovia i matky.

I deťom svietia očká už –
všetci sme malé deti,
chlapec i žena, dievča, muž,
keď v sdcí láska svieti.

Do rúčky rúčku stúlime,
srdce do srdca hladko,
už nenecháme na zime
to naše Jezuliatko.

Jozef Emanuel Cubínek Sen

Nad ránom zbieleným v slzách večera, noci
a v kvapkách zarosených okien
po spánku rozorvanom
na oči mi sadol ťažký sen:
že som bol žobrákom,
kontrastom šťastných ľudí.
Na kraji cesty z asfaltu
s klobúkom svojím ošúchaným,
s bolestným stonom v hrudi
čakal som v sychravom nečase
na kústik porozumenia, na nehu v ľudskom hlase.
Čakal som na teplý pohľad.
Myslel som, že aspoň jedna ruka
hodí mi sústrast' do klobúka.

Šli vôkol starci, mladí, deti
zrýchleným tempom v kroku
a nepovedali ani vety.
Srdce sa zviňalo v bôli,
v päste sa zovrela ruka,
i plakať horko sa mi chcelo,
keď som sa pozrel do klobúka.
Starší mi hádzali doň
len samé pohrdanie
a deti kamienky, blato,
veď žobrák necíti,
veď on je na to, na to.

Moja odpoveď nebola kľatbou,
len slabým plačom v hrudi,
na pohrdanie ľudí.
Nechal som dary na dlažbe
s palicou, klobúkom,
aby tam zostali,
aby svedčili o podlých srdciach,
ktoré sú tvrdšie ako skaly.
Studený vietor na drôtoch hral,
keď som sa s novým poznatkom
poberal v neznámu dial'.
Ó, Bože, ak tento sen
raz skutkom stal by sa,
daj silu zniest' ho, silu len.

Pripravila: Anna Lubelanová

*„Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodného Syna dal,
aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho.“
(Evanjelium podľa Jána 3, 16)*

24. december 2017, 4. adventná nedeľa
Služby Božie so spoveďou a VP, ev. kostol, 9,00

24. december 2017, Štedrý večer
Štedrovečerné služby Božie, ev. kostol, 16,00

25. december 2017, 1. sviatok vianočný
Slávnostné služby Božie, ev. kostol, 9,00

26. december 2017, 2. sviatok vianočný
Slávnostné služby Božie, ev. kostol, 9,00

28. december 2017
Stredtýždňové služby Božie, zb. miestnosť, 17,00

31. december 2017, Záver občianskeho roka
Služby Božie, ev. kostol, 17,00

1. január 2018, Nový rok
Služby Božie, ev. kostol, 9,00

6. január 2018, Zjavenie Krista Pána mudrcom
Slávnostné služby Božie, ev. kostol, 9,00

Požehnané Vianoce praje
Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Liptovský Ján